

Universitätsbibliothek Paderborn

**Reginonis Abbatis Prumiensis Libri Duo De Ecclesiasticis
Disciplinis & religione Christiana**

Regino <Prumiensis>

Parisiis, 1671

51. De viro contra voluntatem uxoris in monasterium ingresso, & jam
tonsortus fuerit, omnino reddendo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14622

si propria voluntate continentiam professa,
(ut in ejusdem Gelasij cap. xx i. legitur) ejus
intentio pro se reddat rationem Deo; quia si-
cut, secundum Apostolum, si se continere non
poterat, nullatenus nubere verabatur, sic se-
cum habita deliberatione promissam fidem
pudicitiae Deo debet custodire. Qua auctorita-
te paternae suffulti sententiæ, in hoc sacro con-
ventu sancimus & liberè judicamus quod si
sponte velamen, quamvis non consecratum,
sibi imposuerit, & in Ecclesia inter velatas ob-
lationem Deo obtulerit, velit nolit, sancti-
moniæ habitum ulterius habere debebit, licet
sacramento confirmare velit eo tenore & ra-
tione velamen sibi imponere ut iterum non
possit deponere.

Item de viduis velatis. *Ex Concilio
Africano capitulo lxxxix.*

L. Vidua quidem quæ sacrum capiti vela-
men imposuerit, & inter ceteras velatas fe-
minas in Ecclesia oraverit, & oblationem cum
illis obtulerit, professa est in eodem habitu
permanere, spondens nunquam religionis de-
ponere velamen, à religionis observantia dif-
cedere non præsumat. Optamus sanctitatem
vestram in Christo bene valere.

De viro contra voluntatem uxoris in mona-
sterium ingresso, & jam tonsoratus fuerit,
omnino reddendo. *Ex reg. par. 1. cap.
clxxx. ad Adrium Notarium Panormi.*

S. Gregor. lib.
2. Indict. 4.
epist. 44.

L I. Agathosa latrrix præsentium questa est
maritum suum contra voluntatem suam in

monasterio Urbici Abbatis esse conversum. Quod quia ad ejusdem Abbatis culpam & invidiam non est dubium pertinere, experientiae tuæ præcipimus ut diligent inquisitione discutiat, ne forte cum ejus voluntate conversus sit, vel ipsa se mutare promiserit. Et si hoc repererit, & illum in monasterio permanere provideat, & hanc, sicut promisit, mutare compellat. Si vero nil horum est, nec quoddam fornicationis crimen, propter quod viro licet uxorem relinquere, prædictam mulierem commisisse cognoveris, ne illius conversio uxori relictae in seculo fieri possit perditionis occasio, volumus ut maritum suum illi, vel si jam tonsoratus est, reddere omnino debeas excusatione cessante. Quia etsi mundana lex præcipit conversationis gratia utrolibet invito solvi posse conjugium, divina lex fieri non permittit. Nam excepta fornicationis causa virum uxorem relinquere nulla ratione concedit. Quia postquam copulatione conjigij viri atque mulieris unum corpus efficitur, non potest ex parte converti & ex parte in seculo manere.

Episcopum debere honorem deponere si concubinam habuit eo tempore quo erat in sacro ordine constitutus. *Ex epistola sancti Gregorij cap. XLIII.*

LII. Andreæ Tarentino Episcopo scribit dicens: Tribunal judicis æterni securus aspiciet quisquis reatus sui conscius digna eum modo pœnitentia placare contendit. Habuisse concubinam manifesta veritate comperi-

Burchard. lib.
9. c. 48.

S. Gregor. lib.
2. Indict. II.
epist. 83.
Burchard. lib.
I. c. 195.